

Cristina Vilà, Empordà, 20 d'abril de 2010

ELS RELATS IRÒNICS DE DAMIÀ BARDERA

Damià Bardera (Viladamat, 1982) es considera més poeta que prosista. Tot i això, el seu nou llibre editat *i alguns contes per llegir-los d'amagat* és un recull de contes molt breus esquitxats d'ironia i crítica social. «Són contes que agafen la tradició popular i la capgiren», explica l'autor que també ha omplert els seus relats de molta escatologia sense arribar a la pornografia. El volum va ser presentat la setmana passada a Girona i el proper 8 de maig ho farà a la biblioteca de Figueres.

Com diu Bardera, «res no surt del no-res». L'autor fa anys que escriu, però editar implica moltes dificultats. En aquest cas, els relats van ser creats fa uns quatre anys i ara l'editorial El Cep i la Nansa, de Vilanova i la Geltrú, els ha publicat dins la col·lecció La Cram. El llibre inclou 165 pseudocontes, com ell els anomena, que no s'allarguen més d'una pàgina i que estan acompanyats d'il·lustracions de dos artistes, un dels quals és el reconegut Lluís Bosch Martí.

El conte, com a gènere, interessa força a Bardera, ja que «té la capacitat d'arribar més a la gent, d'interpel·lar-la». «És un gènere molt obert, és com una ceba i tothom pot trobar-hi la capa que desitgi», comenta sense obviar, però, la dificultat que genera aconseguir «la complicitat amb el lector». Bardera sap que la ironia és un bon camí i, per tant, l'ha utilitzat al llarg de tot el recull.

Bardera fa anys que escriu, però no va ser fins al 2007 quan va guanyar el premi de poesia Arts i Lletres Marià Manent de Premià de Dalt pel poemari *el penúltim vòmit*. Publicat per Viena Edicions, es tracta de quatre collages en vers lliure on s'aboca la insolència i el sarcasme.